

ת"פ 20422/04/16 - בית המכס ומע"מ ירושלים נגד מחמוד עבדול רחמן

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 20422-04-16 בית המכס ומע"מ ירושלים נ'
עבדול רחמן(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
בית המכס ומע"מ ירושלים ע"י עו"ד ענבר
וינשטיין

המאשימה

נגד

מחמוד עבדול רחמן ע"י עו"ד מאהר חנא

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות הבאות:

120 עבירות של הוצאת חשבונות שאינו רשאי להוציא.

עבירות רבות של פעולה במטרה לאפשר לאחר להתחמק מתשלום מסים.

חמש עבירות של התחזות כאחר.

חמש עבירות של קבלת דבר במרמה.

שלוש עבירות של שימוש במסמך מזויף.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני שבין הצדדים, אשר כלל תיקונים בכתב האישום המקורי שהוגש נגש הנאשם בתיק זה. כמו כן הנאשם צירף שני תיקים נוספים: ת"פ 49134-06-17 ות"פ 67931-03-16. אין בין הצדדים הסכמה בעניין העונש.

ואלו הן עובדות האישומים בהם הורשע הנאשם:

ת"פ 20422-04-16 (התיק העיקרי)

אישום ראשון

עמוד 1

בין החודשים פברואר ליולי בשנת 2014 הוציא הנאשם 28 חשבוניות של חברת תנין הנדסה בע"מ, בסכום כולל של כמעט חמישה מיליון ש"ח, אשר סכום המס הנובע מהן הוא מעל 895,000 ש"ח, למרות שלא היה רשאי להוציאן. הנאשם הפיץ את החשבוניות לארבעה עוסקים שונים, אשר לא ביצע עמם כל עסקה, בעצמו או באמצעות חברת תנין הנדסה.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של הוצאת חשבוניות שאינו רשאי להוציא.

אישום שני

בין החודשים ינואר לאפריל בשנת 2014 הוציא הנאשם 21 חשבוניות של חברת ש.נ.א. בטחון בע"מ, בסכום כולל של מעל חמישה וחצי מיליון ש"ח, אשר סכום המס הנובע מהן הוא מעל מיליון ש"ח, למרות שלא היה רשאי להוציאן. הנאשם הפיץ את החשבוניות לעוסק אחד, אשר לא ביצע עמו כל עסקה, בעצמו או באמצעות חברת ש.נ.א. בטחון, על מנת לאפשר לעוסק זה להתחמק מתשלום מסים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של הוצאת חשבוניות שאינו רשאי להוציא וביצוע פעולות במטרה לאפשר לאחר להתחמק מתשלום מסים.

ת"פ 49134-06-17

אישום ראשון

בין החודשים אפריל לספטמבר בשנת 2015 הוציא הנאשם 16 חשבוניות של חברת אור כוכבים עראבה בע"מ בסכום כולל של מעל 3.5 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הנובע מהן הוא 561,766 ש"ח, למרות שלא היה רשאי להוציאן. הנאשם הפיץ את החשבוניות לעוסק, אשר לא ביצע עמו כל עסקה, בעצמו או באמצעות חברת ט.ס. הנדסה, על מנת לאפשר לעוסק זה להתחמק מתשלום מסים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של הוצאת חשבוניות שאינו רשאי להוציא וביצוע פעולות במטרה לאפשר לאחר להתחמק מתשלום מסים.

אישום שני

בין החודשים יוני לדצמבר בשנת 2016 הוציא הנאשם 55 חשבוניות של חברת עראבה אור הכוכבים בע"מ בסכום כולל של מעל 13 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הנובע מהן הוא מעל 1.9 מיליון ש"ח. הנאשם הפיץ את החשבוניות לשבעה עוסקים שונים, אשר לא ביצע עמם כל עסקה, במישרין או באמצעות חברת עראבה אור הכוכבים, על מנת לאפשר לעוסקים אלו להתחמק מתשלום מסים.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של הוצאת חשבוניות שאינו רשאי להוציא וביצוע פעולות במטרה לאפשר לאחר להתחמק מתשלום מסים.

ת"פ 67931-03-16

אישום ראשון

ביום 16.4.14 הגיע הנאשם למרכז שירות של חברת סלקום בירושלים, והתחזה בפני איש מכירות כלקוח של החברה בשם מג'אהד, בעזרת תעודת זהות מזויפת, אותה רכש מראש. הנאשם רכש באופן זה על חשבונו של הלקוח שלושה מכשירי טלפון מסוג אייפון ושלושה מניימים, בעלות כוללת של 9,612 ש"ח.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של התחזות וקבלת דבר במרמה.

אישום שני

ביום 17.4.14 הגיע הנאשם למרכז שירות של חברת פרטנר בירושלים, והתחזה בפני איש מכירות כלקוח של החברה בשם מג'אהד, בעזרת תעודת הזהות המזויפת. הנאשם רכש באופן זה על חשבונו של הלקוח שני מכשירי טלפון מסוג אייפון ומחשב טאבלט, בעלות כוללת של 8,829 ש"ח.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של התחזות וקבלת דבר במרמה.

אישום שלישי

ביום 2.6.14 הגיע הנאשם למרכז שירות של חברת פלאפון בירושלים, והתחזה בפני איש מכירות כלקוח של החברה בשם נצראווי, בעזרת תעודת זהות מזויפת אותה רכש מראש. הנאשם רכש באופן זה על חשבונו של הלקוח שלושה מכשירי טלפון מסוג סמסונג, בעלות כוללת של 7,549 ש"ח.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של התחזות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה.

אישום רביעי

ביום 4.6.14 הגיע הנאשם למרכז שירות של חברת פרטנר בירושלים, והתחזה בפני אשת מכירות כלקוח של החברה בשם נצראווי, בעזרת תעודת הזהות המזויפת ודף חשבון בנק של הלקוח. הנאשם ביקש לקנות באופן זה על חשבונו של הלקוח חמישה מכשירי טלפון מסוג סמסונג, בעלות כוללת של 13,800 ש"ח.

אשת המכירות חשדה בנאשם וניסתה לעכב אותו במקום, אך הנאשם עזב את המקום.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של התחזות, שימוש במסמך מזויף ונסיון לקבלת דבר במרמה.

אישום חמישי

ביום 6.6.14 הגיע הנאשם פעם נוספת למרכז שירות של חברת פרטנר בירושלים, והתחזה שנית בפני אשת מכירות כלקוח של החברה בשם נצראווי, בעזרת תעודת הזהות המזויפת ודף חשבון בנק. הנאשם ביקש לקנות באופן זה על חשבונו של הלקוח את חמשת חמישה מכשירי הטלפון מסוג סמסונג, בעלות כוללת של 13,800 ש"ח, אותם ניסה לרכוש יומיים קודם לכן, במסגרת הארוע מושא האישום הרביעי, אך העובדים במקום זיהו את הנאשם, הזעיקו משטרה והנאשם נעצר.

בשל מעשיו אלו הורשע הנאשם בעבירות של התחזות, שימוש במסמך מזויף ונסיון לקבלת דבר במרמה.

עמדות הצדדים

לעניין עבירות המס, הפנתה ב"כ המאשימה לחומרת העבירות, סכומי המס הנכבדים הכרוכים בהן, המצטברים לכ- 4.4. מיליון ש"ח והעובדה שהמעשים מושא ת"פ 49134-06-17 נעשו בעת שהתנהלו נגד הנאשם ההליכים בתיק העיקרי. לאור אלה ביקשה להשית על הנאשם בגין עבירות המס עונש כולל של 46 חודשי מאסר בפועל, מאסר ומתנה וקנס בסך 200,000 ש"ח. על החברה הנאשמת בת"פ 49134-06-17 ביקשה להשית קנס סימלי.

לעניין העבירות מושא ת"פ 67931-03-16 טען ב"כ המאשימה (נציג לשכת תביעות ירושלים), כי מדובר במעשים אשר תוכננו מראש, תוך שימוש בתעודות זהות מזויפות, ובוצעו פעם אחר פעם. ב"כ המאשימה הפנה לערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מן המעשים ולשווי הכספי הכולל של מכשירי הטלפון אותם רכש הנאשם. לאור אלה ביקש להשית על הנאשם עונש כולל של 15 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, פיצוי לנפגעי העבירה וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טען, כי בעבירות המס שימש הנאשם "איש קש" של אחרים אשר הפעילו אותו, מבלי שהנאשם עצמו הבין מה משמעות מעשיו. לטענתו מדובר באדם נטול הבנה מינימלית, אשר נוצל בצורה צינית על ידי אחרים בשל מצוקתו. עוד טען, כי אותם אנשים מטילים אימה על הנאשם ופגעו ברכושו.

לצד זאת הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובכלל זה העובדה שצירף את כל תיקיו וכיום אין כל תיק פתוח בעניינו, וכן למצבו הכלכלי והמשפחתי, ובהקשר זה טען כי משפחתו של הנאשם מאויימת גם כיום בשל מעשיו. כמו כן ביקש לתת משקל לסיכויי שיקומו של הנאשם ואף לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם מטעם זה.

ב"כ שני הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בטעוניהם.

הנאשם לא ביקש לומר דבר.

מתחם העונש - עבירות המס

לאורך תקופה שהחלה בפברואר 2014 והסתיימה בדצמבר 2016, הוציא הנאשם חשבוניות פיקטיביות של ארבע חברות, בסכום כולל שמעל 27 מיליון ש"ח, אשר סכום המס הנובע מהן הוא כ- 4.4 מיליון ש"ח, אותן לא היה רשאי להוציא. הנאשם הפיץ את החשבוניות ל- 13 עוסקים שונים, עמם לא ביצע כל עסקה, בעצמו או באמצעות החברות, באופן שנועד לאפשר ל- 12 מאותן עוסקים להתחמק מתשלום מס, באמצעות ניכוי תשומות המס שנכללו באותן חשבוניות (לגבי אחד העוסקים אין התייחסות בכתב האישים המתוקן לסיבה להפצת החשבוניות).

המעשים גרעו מן הקופה הצבורית סכום מס של כ- 4.4 מיליון ש"ח, אשר עד היום לא הוחזר לקופת המדינה. מדובר בסכום משמעותי ביותר, אשר אינו סיכוי כי יושב לקופת המדינה.

מלבד חומרת העבירות ופגיעתן בערכים מוגנים חשובים, אלו עבירות אשר הפתוי לבצען גדול וסיכויי התפיסה נמוכים. לפיכך יש מדיניות ענישה ראויה אמורה להרתיע נאשמים מבצוע עבירות דומות.

לענין הערכים המוגנים, ר' למשל 3641/06, צ'צ'קס נ' מדינת ישראל.

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה

בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צרכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור."

לעתים רבות מתיחסת החברה בסלחנות לעברייני מסים, כאילו אין במעשיהם חומרה או פסול מוסרי או ערכי - ולא היא. המנעות תשלום מסים חותרת תחת ערכים חברתיים בסיסיים של שוויון בנשיאה בנטל ומכל בחינה שקולה לשליחת יד לקופת הציבור. משכך, נקודת המוצא היא, כי יש לראות את עבריון המס ככל עבריון אחר שולח ידו ברכוש חברו - בהבדל שסיכויי תפיסתו של עבריון המסים נמוכים יותר ורווחיו לרוב גבוהים יותר מאלו של גנב "רגיל", והוא אף אינו משלם את מחיר ההוקעה החברתי אותו משלם עבריון רכוש אחר. לפיכך, על מדיניות הענישה לתת ביטוי לקלון שבעבירות מסים ולכך שאין הבדל בין מי שמתחמק מתשלום מס אמת ובין מי ששולח יד לרכוש חברו.

ר' בהקשר זה רע"פ 7135/10 חן נ' מדינת ישראל, בפסקה יא':

"יש המתפתים לראות עבירות מס, שאין הנגזל האינדיבידואלי בהן ניצב לנגד העיניים והרי הוא הציבור כולו, 'חסר הפנים' כביכול - במבט מקל. לא ולא. אדרבה, בית משפט זה, עוד משכבר הימים, ראה אותן בחומרה וקבע 'כמדיניות רצויה, שלא לאפשר ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות כשהמדובר בעבירות פסקליות' (ע"פ 4097/90 בוירסקי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיסים ה(1); שציטטה המשיבה). אכן, רבים מעברייני המס הם אנשים שייראו כנורמטיביים ביסודם, אשר לא ישלחו יד לכיס הזולת - אך אינם נרתעים משליחת יד לכיס הציבורי. לכך מחיר בענישה" (ראו בנוסף: רע"פ 74/13 חלידו נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (17.4.2013); רע"פ 7790/13 חיים נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (20.11.2013); רע"פ 5358/12 שוקרון נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2012)).

פסיקה עקבית קובעת, כי בעבירות מסים יש להחמיר עם העבריינים לשם הרתעה, בשל הקלות שבביצוע העבירות והקושי לאתר מבצעהן. בפסיקה ניתן דגש על הערך החברתי העומד בבסיס החובה לשלם מסים ולשאת בנטל הכללי ועל הפגיעה החברתית והכלכלית הנגרמות כתוצאה מהן. כן נפסק לא אחת, כי לנסיבותיו האישיות של העבריון יש משקל נמוך. ר' למשל רע"פ 7964/13, יוחנן רבינשטיין נ' מדינת ישראל (פסקה 9):

חומרתן של עבירות המס נעוצה בפגיעתן הקשה בערך השוויון, העומד ביסוד חובת תשלום המס. ההתחמקות הבלתי חוקית מתשלום מס אמת, מגדילה את עול המס המוטל על אזרחי המדינה, והיא פוגעת בקופה הציבורית. אין צריך לומר, כי באותה שעה, המתחמק ממס נהנה משירותיה של המדינה, הממומנים מכיסיהם של אזרחים שומרי חוק. חומרה זו היא שהביאה למדיניות ענישה מחמירה הנלווית לעבירות המס, ובמסגרתה יש לבכר את האינטרס הציבורי על פני שיקולים הנוגעים לנסיבותיו האישיות של המבקש ולקשייו הכלכליים. ככלל, הרשעה בעבירות מס תגרור אחריה הטלת עונש מאסר מאחורי סורג ובריה לצד הטלתו של קנס כספי, אשר נועד לפגוע בכדאיות הכלכלית של ביצוע העבירות.

ר' גם רע"פ 977/13 אודיז נ' מדינת ישראל (20.2.2013)[פורסם בנבו]:

"בית משפט זה כבר קבע, לא אחת, כי עבירות המס מתאפיינות בחומרה יתרה נוכח פגיעתן הישירה- בקופה הציבורית, והעקיפה- בכיסו של כל אזרח, ולאור חתירתן תחת ערך השוויון בנשיאת נטל המס

[...]לאור הלכה זו הותוותה בפסיקה מדיניות הענישה, לפיה יש לגזור את דינם של עברייני המס תוך מתן הבכורה לשיקולי ההרתעה, ולהעדיפם על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם [...]. עוד נקבע, כי בגין עבירות אלו, אין להסתפק, ככלל, בהשתת עונש מאסר, אשר ירוצה בעבודות שירות, אלא יש למצות את הדין עם העבריינים באמצעות הטלת עונש מאסר בפועל, המלווה בקנס כספי".

וכן ר' רע"פ 5060/04, הגואל, רע"פ 4791/08, כהן, רע"פ 7450/09, רע"פ 2843/11, אבו עיד, עפ"ג 2444-03-11, ג'בר, רע"פ 7790/13, חיים, רע"פ 1866/14, אופיר זקן ועוד, רע"פ 5064/14, רבחי נתשה נ' מדינת ישראל, רע"פ 2259/16, חנוכייב.

לא נתתי משקל בקביעת המתחם לטענת ב"כ הנאשם, כי "אחרים" מלבד הנאשם היו מעורבים בביצוע העבירות וכי הנאשם הופעל על ידי אותם אנשים. אין לטענה זו כל אחיזה בעובדות כתבי האישום בהם הודה הנאשם והן לא הוכחו על ידו. לא ניתן להעלות טענות מעין אלו בשלב הטיעונים לעונש על דרך הסתם, מבלי לבססן בראיות. יתרה מכך, הנאשם כלל לא היה רשום כמנהלן או בעליהן של שלוש מבין ארבע החברות אשר הפיץ את חשבונותיהן, כך שלא ברור למה אותם "אחרים" נזקקו לשירותיו.

אוסף על את העובדה שהנאשם הורשע גם בביצוע עבירות מרמה נוספות כלפי חברות תקשורת, בת"פ 67931-03-16, אשר בוצעו בתחכום מסוים. הדבר מקשה לקבל את ההנחה שמדובר באדם תמים וחסר הבנה, אשר שימש ככלי על ידי אחרים, כפי שנטען.

מעבר לדרוש אומר, כי גם לו הייתי מקבל את הטענה, לא היה בה כדי להצדיק הקלה של ממש עם הנאשם. ר' למשל רע"פ 4791/08, נפתלי כהן נ' מדינת ישראל:

אף אם נקבל את טענת המבקש כי היה איש קש עבור אותו רבי אשר ניהל בפועל את החברה, אין זה ברור כלל וכלל כי יש בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו. אדם המאפשר במודע כי יעשה בו שימוש כ"איש קש", היינו עומד בחזית העבירה על מנת שאליו תפנה האצבע המאשימה מה לו כי ילין על ש"תוכניתו" התגשמה"

וכן ר' עפ"ג (ת"א) 51807-12-15 יוסי לטין.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את העבירות הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים וחצי עד שש שנים וכן קנס כספי.

מתחם העונש - עבירות המרמה

הנאשם התחזה חמש פעמים כלקוח של חברת תקשורת, בעזרת תעודות זהות מזויפות, על מנת לרכוש על חשבונם של אותם לקוחות מכשירי טלפון סלולארי. הנאשם הצליח בדרך זו לרכוש שמונה מכשירי טלפון ומחשב לוח אחד, בעלות כוללת של כ- 26,000 ש"ח, וניסה ללא הצלחה לרכוש עוד שלושה מכשירי טלפון, בעלות כוללת של 13,800 ש"ח.

חומרת המעשים ברורה. מלבד הנזק הכספי הישיר לקרבן - חברות התקשורת, יש בהם כדי לפגוע בחיי המסחר השוטף ובבטחונו הרכושי של הציבור. כמו כן המעשים בוצעו בתחכום מסוים, תוך שימוש בתיעוד מזויף אשר הושג מראש לצורך ביצוע העבירות.

חמשת המקרים בוצעו בפרק זמן של חודשיים, וכולם דומים מאוד זה לזה. לפיכך אקבע ביחס לכל המקרים מתחם

עונש אחד, של מאסר בפועל לתקופה שבין מספר חודשים, אותם ניתן לרצות בעבודות שירות, ועד שנה וחצי ועונשים נלווים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1972. נשוי ואב לחמש בנות, מהן שתיים קטינות. לחובתו שתי הרשעות בעבירות רכוש, מהשנים 1994 ו-2006, בגין נדון למאסרים מותנים.

מטיעוני ב"כ הנאשם עלה, כי הנאשם במצב כלכלי קשה.

דין והכרעה

לזכות הנאשם זקפתי את הודאתו במיוחס לו, אשר היה בה כדי לחסוך זמן שיפוטי רב וללמד על הבנתו את הפסול שבמעשיו.

לחובת הנאשם זקפתי את העובדה שעד היום לא שילם את חוב המס. המדובר בנתון משמעותי בתיקי מס, שכן הבעת החרטה של עבריין מסים אמורה להתבטא בראש ובראשונה בתשלום חוב המס.

עוד הבאתי בחשבון לחובת הנאשם, כי הוא נכשל בביצוע עבירות מסים ועבירות מרמה, דבר המלמד על גיוון בתחומי פעילותו הפלילית.

אני ער לטענה, כי חוב המס לא שולם בשל חסרון כיס של הנאשם. הפסיקה קובעת, כי לא ניתן לתת משקל לענין זה. ר' למשל רע"פ 5557/09, שוסטרמן נ' מדינת ישראל, שם נפסק בעניינו של מי שקיבל הפטר מתשלום חוב מס:

בית משפט זה ציין פעמים רבות, כי בעבירות כלכליות ועבירות המס בכלל זה, על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בהן לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה (ראו בעניין זה ע"פ 6474/03 מלכה נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 721, 727 (2004); ע"פ 624/80 חברת וייס ורנסט נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 211, 218-217 (1981)). נטיית בתי המשפט ליתן משקל להסרת המחדל על ידי העבריין מטרתה להפחית את חומרת המעשים בדיעבד בכך שלפחות החסר בקופה הציבורית שנוצר עקב העבירות נרפא. ברי כי ככל שחסר זה בקופה הציבורית נותר, אף אם מסיבה זו או אחרת אין עוד אפשרות לגבות אותו מעובר העבירה במישור האזרחי, לא ניתן לראות בכך הפחתה בחומרת המעשים ולראות בכך משום "הסרת המחדל" במישור שיקולים זה.

ר' גם רע"פ 7773/16, חננאל נ' מדינת ישראל, מיום 26.10.16, שם נפסק:

אציין, בהקשר זה, כיצד קבית משפט השלום בקביעתו כיאתאי-הסרת המחדל מצידו שלהמבקש שישלם שיקול רלוונטי לחומרה, ואין לקבל את הטענות כי אין להחיל משקל, אר בשל כך שאין ביכולתו של המבקש להסיר את המחדל.

עוד נתתי משקל משמעותי לכך שהמעשים מושא האישום השני בת"פ 49134-06-17 בוצעו לאחר שהוגש נגד הנאשם כתב האישום בתיק העיקרי, ובעצם ניהול ההליכים. יתרה מכך - הנאשם הודה והורשע ביום 6.11.16, אך מעובדות האישום עולה כי המשיך להפיץ חשבונות פיקטיביים גם לאחר הרשעתו. הדבר מלמד על העדר מורא חוק ועל כשלון

ההרתעה בענינו של הנאשם ומחייב לתת דגש לשיקול ההרתעה האישית בקביעת העונש בתוך המתחם.

לאור האמור למעלה, ראיתי להשית על הנאשם עונש מאסר בצידו הבינוני - נמוך של המתחם. לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעים ושניים חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו ינוכו ימי מעצרו של הנאשם, מיום 13.10.15 עד ליום 19.10.15 ומיום 10.5.17 ועד היום.

ב. עשרה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ג. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה על חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה שהיא עוון, או כל עבירה שיש בה יסוד של מרמה או התחזות תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

ד. קנס בסך 200,000 ש"ח או ששה חודשי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.3.18.

על חברת אור הכוכבים עראבה, נאשמת מס' 2 בת"פ 49134-06-17, גוזר קנס בסך 1,000 ש"ח שישולם עד ליום 1.2.18.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' כסלו תשע"ח, 18 דצמבר 2017, במעמד הצדדים.